

Księga Psalmów

Psalm 22

Skarga opuszczonego i pienie pochwalne wyzwalonego

1. Przewodnikowi chóru. Na nutę: "Łania w czasie zorzy porannej..." Psalm Dawidowy. 2. Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił...? Czemuś tak daleki od wybawienia mego, od słów krzyku mego? 3. Boże mój! Wołam co dnia, a nie odpowiadasz, I w nocy, a nie mam spokoju. 4. A przecież Ty jesteś święty, Przebywasz w chwałach Izraela. 5. Tobie ufali ojcowie nasi, Ufali i wybawiłeś ich. 6. Do ciebie wołali i ratowałeś ich, Tobie zaufali i nie zawiedli się. 7. Ale ja jestem robakiem, nie człowiekiem, Hańbą ludzi i wzgardą pospólstwa. 8. Wszyscy, którzy mnie widzą, szydzą ze mnie, Wykrzywiają wargi, potrząsają głową: 9. Zaufał Panu, niechże go ratuje! Niech go wybawi, skoro go miłuje!... 10. Tyś mnie wydobył z łona, Uczyniłeś mnie bezpiecznym u piersi matki mojej. 11. Na ciebie byłem zdany od urodzenia. Ty byłeś Bogiem moim od łona matki mojej. 12. Nie oddalaj się ode mnie, bo niedola bliska, Bo nie ma nikogo, kto by pomógł! 13. Otoczyło mnie mnóstwo cielców, Obiegły mnie byki Baszanu... 14. Rozwarły na mnie swą paszczę Jak lew, co szarpie i ryczy. 15. Rozlałem się jak woda I rozłączyły się wszystkie kości moje. Serce moje stało się jak воск, Roztopiło się we wnętrzu moim. 16. Siła moja wyschła jak skorupa, A język mój przylgnął do podniebienia mego I położyłeś mnie w prochu śmierci. 17. Oto psy otoczyły mnie, Osaczyła mnie gromada złośliwych, Przebodli ręce i nogi moje. 18. Mogę policzyć wszystkie kości moje... Oni przyglądają się, sycą się moim widokiem. 19. Między siebie dzielą szaty moje I o suknię moją los rzucają. 20. Ty zaś, Panie, nie oddalaj się! Mocy moja, pośpiesz mi z pomocą! 21. Ocal duszę moją od miecza, Z psich łap jedyne dobro moje! 22. Wybaw mnie z paszczy lwa I od rogów bawołów... Ty odpowiedziałeś mi! 23. Będę opowiadał imię twoje braciom moim, Będę cię chwalił pośród zgromadzenia. 24. Wy, którzy się boicie Pana, chwalcie go! Wysławiajcie go wszyscy potomkowie Jakuba! Bójcie się go wszyscy potomkowie Izraela! 25. Gdyż nie wzgardził i nie brzydził się nędzą ubogiego Ani nie ukrył przed nim oblicza swego, Lecz gdy wołał do niego, wysłuchał go... 26. Od ciebie pochodzi moja pieśń pochwalna w wielkim zgromadzeniu. Śluby moje spełnię wobec tych, którzy się ciebie boją. 27. Ubodzy jeść będą i nasycą się. Będą chwalić Pana ci, którzy go szukają... Niech serce wasze ożyje na zawsze! 28. Wspomną i nawrócą się do Pana Wszystkie krańce ziemi, I pokłonią się przed nim wszystkie rodziny pogan. 29. Bo do Pana należy królestwo, On panuje nad narodami. 30. Tylko jemu oddawać będą cześć wszyscy możni ziemi, Padną przed nim na kolana wszyscy, którzy się w proch obracają, I nie mogą utrzymać się przy życiu. 31. Potomstwo będzie mu służyć, Będzie opowiadać o Panu przyszłemu pokoleniu. 32. Przyjdą i ogłaszać będą sprawiedliwość jego Ludowi, który się urodzi, gdyż tak uczynił.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01